

лоскък о, и изостакаме токмо з-атъ. тò пав-
діон, вмѣсто да речеме то дѣтѣ, мы говб-
риме дѣтѣ то. А женскій родъ не знамъ ка-
квѣ не є сохранилъ йстыйатъ Гречески членъ и,
но вмѣсто него оупотребляламе та. Като
и. п. η γυνη, вмѣсто да речеме женѣ и, мы
говбриме жената. И тò негли защо то на-
ши те имена женскаго рода по бóльшей части
окончабатсѧ на а, като и. п. женѣ, водѣ, гла-
вѣ, рѣкѣ, ногѣ, и проч. За благогласіе землѧ
є членъ та, жената, водата, главата, и проч.
Но ако не вѣѣ вылѣ таکо, какво то ѿз мню,
и може быти (коѣ то є и по вѣроѣтно) да
са отъ скойатъ мѣстобитникъ, отъ Славен-
ските мѣстоименія, той, та, тое, и со оу-
сѣченіемъ, та тò токмо женск. и средн. род.
и. п. та та же, жената. Тоє тò дѣтѣ
дѣтѣ то. Но ако вѣѣ вылѣ таکо, защо и мѣ-
жескій родъ дасе не рече той человѣкъ, человѣ-
къ чеаокѣкъ той. Но человѣкъ, или человѣкотъ,
или чедовѣка, или чедовѣкатъ. Го-
лемо є вѣстиннѣ недовѣрїе затоа членъ
Но ѿз за членъ о, паки таکо мысламъ, да
є и той отъ тога йстото начало, отъ дѣто-
са и дрѹгите двата та и то. Таکо не отъ
той мѣстоим. но отъ онъ. Вмѣсто рещи че-
ловѣкъ онъ, прѣсто то бывновеніе за крат-